

at det end ikke var nogen stor Sum, som fra Statens Side blev offret, naar man derved kunde opnaa det meget væsentlige Godde, at skaffe dem arbejdende Klasse bedre Boliger, der syldestgjorde de Fordringer, man hviigeintst Henseende maatte stille til saadanne; men jeg skal ikke negte, at de Bemærkninger, som den ærede sidste Tale har fremført, forekomme mig vel grundede. Jeg tror med Ham, at naar det nærværende Lovforslag kommer ud, som det her foreligger, vil det paa ingen Maade komme denne Del af Befolkningen saaledes til Gode, som det fra de ærede Forslagsstilleres Side forudsættes, men meget væsentlig en Klasse, der ikke har Krav paa saadan Understøttelse, nemlig Gierne af Husene. Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at det ikke naar vil komme dem til Gode, idet der i § 5 er sat en Frist af 6 Aar; men jeg antager, at dette Tidrum ikke er længe, end at i Bistættighedens Fordelen umiddelbart vil blive ydet denne Klasse, naar nærværende Lovforslag udkommer. Men selv om man saa Henseende ikke skulde være enig med mig, er det dog en Ting, som jeg tror, at man ikke vil bestride, og det er, at man ved ethvert Lovforslag maa gjøre sig klart, hvoreledes det vil virke, og hvoreledes det vil være muligt at skaffe Lovens Bestemmelser Gyldighed, at det virkelige Liv. I saa Henseende springer det foreliggende Lovforslag — om jeg maa bruge dette Udtryk — med samlede Tødder over Banskættighederne. Jeg sigter herved til § 5, hvor det hedder, at de nærmere Regler for de herhenhørende Anmeldeelser og Bevisligheder, derunder ogsaa Bøder for uretigheder eller forsamte Angivelser, fastsættes af vedkommende Minister og bestemt gøres ved dennes Foranstaltning. Overtrædelse af disse Regler behandles som offentlig Politisag. Lovforslaget siger, at Staalettelser har tilkomme Rettigheder af en vis Størrelse under Forudsætning af, at disse Rettigheder kun benyttes af en Familie; men Lovforslaget siger derimod ikke, hvorledes disse Bestemmelser skulde overholdes; hvoreledes denne Kontrakt kan lades sæt, da i saa Henseende indeholder Lovforslaget ingen anden Oplysning, end at dette bliver Ministerens Sag. Jeg tror imidlertid, at Underfølgelsen af, hvornædt det er muligt at

gjøre disse Bestemmelser praktiske er af Overmaade væsentlig Betydning, saa væsentlig, at man ikke kan støde den fra sig under Lovforslagets Behandling; thi jeg antager, at det maa være givet, at dersom Lovforslaget er af en saadan Betsaffenhed, at det ikke vil være muligt at skaffe disse Bestemmelser Gyldighed, at det praktiske Liv er det bedste at slaa ind paa en anden Vej, hvor meget man end maa erkende den fineste Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget. I den Henseende vil jeg udbede mig det ærede Thing's Opmærksomhed et Dieblit for at udkaste et Billede af, hvoreledes det efter min Mening vil gaa til, naar nærværende Lovforslag er blevet til Lov. Jeg skal først gaa ud fra den Forudsætning, at Gierne af de vedkommende Huse med den største Loyaltet ønske at syldestgjøre Loven, at der fra Giernes Side ikke der den allermindeste Vist til at gjøre Andet, end hvad Loven byder. Man vil altsaa for at syldestgjøre Bestemmelser i § 1 og Slutningen alene lade til enkelte Familier og udtrykelig sætte sine Leiekontrakter, at Fremførelse af saadanne Rettigheder ikke tilstedes, og at det heller ikke tilstedes denne Familie at tage Vogerende, og jeg forudsætter, at Finansministerens Kontrol gaa ud paa, at saadanne Leiekontrakter produceres som Hjemmel for, at Lovens Betingelse, hvorefter det kun tilstedes en Familie at bo i Leietigheden, er syldestgjort. Efterat imidlertid dette er færdigt tager vedkommende Leier i Trods Leiekontrakten Vogerende ind, og den Leietighed, som vilde være en god og sund Behovelse under Forudsætning af, at den kun behøvedes af en Familie, vil blive en ren Vesthule ved den Mangfoldighed af Vogerende, som Leieren efter min Forudsætning tager ind. Hvoreledes er nu Gierens Stilling overfor en saadan Eventualitet? Man kan imidlertid sin Kontrakt i Haanden bevende sig til Fogden og forlange disse Vogerende udsatte; men det er en besværlig og stor i den smaa Forhold, hvorom det her er Tale. I Thingen saadan Fogedsforretning kostet omkostning. (N. D.) hvilket jo er en betydelig Byrde paa en saadan Hædsforsejning. Og hvilken Opfordring har saa Gieren til at underkaste sig denne Besøftning, som naturligvis